

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Wiceprezes SA:	Jacek Gołaczyński (spr.)
Sędzia SA:	Jolanta Solarz
Sędzia SA:	Elżbieta Lipińska

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

w sprawie z powództwa **H. M.**

przeciwko: (...) **spółce z o.o. we W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział X Gospodarczy

z dnia 21 sierpnia 2013 r., sygn. akt X GC 353/13

w przedmiocie ograniczenia udzielonego zabezpieczenia

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu ograniczył zabezpieczenie udzielone na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego dnia 13 maja 2013 r. w sprawie X Gnc 375/13 do zajęcia ruchomości dokonanego w dniu 12 czerwca 2013 r. w sprawie km 401/13 przez komornika przy Sądzie rejonowym dla (...) R. K.. Powyższe orzeczenie Sąd I Instancji uzasadnił tym, że dokonane w toku zajęcia komorniczego ruchomości swoją wartością przekraczają dochodzoną pozwem wierzytelność i w ten sposób zabezpieczają interes prawny powoda. Egzekucja z rachunku bankowego jest pewnie prostszym sposobem egzekucji, ale w przypadku udzielenia zabezpieczenia chodzi o wyeliminowanie ryzyka nieskutecznej egzekucji. Jak wskazała pozwana we wniosku o ograniczenie zabezpieczenia, zajęcie rachunku bankowego skutkuje tym, że pozwana spółka nie ma możliwości pozyskania środków pieniężnych na wypłatę wynagrodzeń pracowników oraz kontynuowanie prac budowlanych.

Postanowienie zaskarżył w całości powód wnosząc o jego zmianę i oddalenie wniosku o ograniczenie zabezpieczenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego na jego rzecz. Uzasadniając swoje wnioski wskazał, że błędnie Sąd I Instancji uznał, że zajęte ruchomości zabezpieczają należycie roszczenie powoda w tej sprawie. W szczególności, wartość tych ruchomości została ustalona przez komornika na użytek zajęcia na podstawie twierdzeń pozwanego. Nie było zatem jeszcze w tej sprawie opinii biegłego rzeczoznawcy. Te ruchomości zostały także pozostawione pod dozorem dłużnika, który nadal z nich korzysta. W końcu powód wskazał, że zajęcie środków finansowych pozwanego w

wysokości 165.000 zł uniemożliwia mu rozpoczęcie prac przy budowie wielokondygnacyjnego budynku mieszkalnego, co biorąc pod uwagę zakres tych prac nie jest wiarygodne.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, zasadnym było ograniczenie zabezpieczenia jedynie do zajęcia ruchomości dłużnika. W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy ocenił zebrany w sprawie materiał.

Zgodnie z art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje zaś wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, chyba że ustawa stanowi inaczej (art. 731 k.p.c.).

W niniejszej sprawie do zabezpieczenia roszczenia powoda doszło w wyniku wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Zgodnie bowiem z art. 492 k.p.c. nakaz zapłaty z chwili wydania stanowi tytuł zabezpieczenia, wykonalny bez nadawania mu klauzuli wykonalności. Zgodnie z & 2 art. 492 k.p.c. Sąd nas wniosek pozwanego może ograniczyć zabezpieczenie według swego uznania. W niniejszej sprawie pozwany wystąpił właśnie z takim wnioskiem, które został uwzględniony przez Sąd I Instancji.

Sąd Apelacyjny uznał, że ocena wniosku pozwanego została dokonana w sposób prawidłowy przez Sąd I Instancji.

W szczególności, należy podzielić pogląd tego Sądu, że zabezpieczenie roszczenia nie może być nadmierne, czyli nie powinno być szczególnie uciążliwe dla pozwanego, oczywiście realizując jednocześnie interes wierzyciela. W przedmiotowej sprawie zasadnie stwierdził Sąd Okręgowy, że zajęcie ruchomości pozwanego wystarczająco zabezpiecza interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia powoda. Należy wskazać, że przepis art. 730¹ § 3 k.p.c. stanowi jednoznacznie, że przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę. Stąd też prawidłowo postąpił Sąd Okręgowy ograniczając zabezpieczenie jedynie do jednego sposobu, czyli zajęcia ruchomości rezygnując z drugiego sposobu wnioskowanego przez powoda, czyli zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego. Jakkolwiek dla powoda, ewentualne późniejsze egzekwowanie roszczenia poprzez egzekucję z rachunku bankowego jest prostsze niż egzekucja z ruchomości, to jednak w interesie dłużnika pozostaje dalsze korzystanie z zasobów pieniężnych zgromadzonych na jego rachunku bankowym. Sytuacja prawna wierzyciela nie ulegnie jednak przez to ograniczenie pogorszeniu z uwagi na to, że wartość zajętych ruchomości zaspokoi wierzytelność powoda dochodzoną pozwem.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Odwoławczy orzekł jak w sentencji, pozostawiając Sądowi Okręgowemu rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego.

bp